

Karel Kryl, Martina (Martin)

V oblce dbn a kvtina a list, v nm pt se Martina,
jak chutn chleba,
co jm, kdy zem vymetm a pro jsem tady - a ne tam,
kde je mne teba?

Smam si vejce na peku a, a je om do breku,
sta se smj,
kdy nad otzkou pemtm, pro nejsem tady ani tam,
kde pr mne chtj.

Smt sedt vedle Martiny a pti such Martini
k mokrmu masu,
sotva bych asi uznval to, co jsem doma zpvval
za starch as.

Olehn vichry vtrk, ml bych u kolem metrku
tak, jak se slu,
a krom piva v ejdlku ml bych i bachor z knedlk
a tunou dui.

R: A je to jenom dv st kilometr nebo jet ble
a zbv u jen due k proclen,
na politickm barometru setrval ne,
a dokud trv, svt se nezmn.

Kdybych chtl zajet k Martin, snad bych pak dlal v Martin
holoubky mru,
nebo bych bydlel v Zlu a doma z vody z kalu
vyrbl sru.

A snad bych, vru, na to dbal a chodil vti na fotbal -
- to kvli hlasu,
v putyce zpval s undrky a rumem lil mindrky
z absence pasu.

Kdybych chtl lbat Martinu, dal bych svou pte za ttinu,
ohnutou vtrem,
trvil si ivot schzemi a veer brblal v pzem
nad ernm Petrem.

Nosil bych hesla v zstupu a teba stavl chalupu
a kradl cihly,
koupil bych lhev stolin a z jedn sklnky hoin
bychom si pihli.

R:

Kdybych chtl mluvit s Martinou, plet' bych si bukvy s latinou
a knutu s ezlem,
mnil bych pravdu ve lhan, v astuku hudbu varhann,
plet' dobro se zlem.

Dbal msto snn konzumu, nabdal dti k rozumu,
z prospchu podl,
il pkn vprosted ohrady a zdobil okna, vklady
a vzval modly.

Snad moh' bych najt v Martin ptele ve zl hodin,
kdy lovk zouf,
jen usp v stnu borovic a v, e chlap chce skoro vc,
neli si trouf.

Obal trny sametem, v nrui skryje ped svtem,
horeku zchlad,
m cit i rozum lov a d ti pocit bezpe,
kdy vichni zrad.

R:

Svt dv nerad, Martino, zadarmo nebo lacino,
vak pozn s lety,
e as i kmen rozhlod a pou kdy jednou zdlo d,
rozkvetou kvty.

A svt mne steskem obklop, dm si tvou kytku do klopy,
jak kou mravy,
po vzoru starch Habn pipiji vnem ze dbnu
na tvoje zdrav.